

[Handelsministeren.]

praktisk og gørligt; det er ikke sådan, at man er stoppet op i undersøgelserne og kun benytter historisk materiale.

Så vil jeg endelig til allersidst have lov at gøre opmærksom på, at trustkommissionen har visse beføjelser til at indkræve oplysninger, og det er sådan, at jeg som minister har beføjelse til at kunne pålægge dag- og ugebøder, når fristerne ikke overholdes. Men jeg tror, at det ærede medlem hr. Weikop, der engang har siddet i den samme stol, som jeg nu sidder i, vil være enig med mig i, at er der noget, man er tøvende med, er det at pålægge næringslivet dag- og ugebøder. Jeg er også meget skeptisk over for værdien af oplysninger fremtvunget ved hjælp af dag- og ugebøder. Jeg tror derfor, man må have lov at sige, at den måde, man er gået frem på ved at forhandle sig frem, er den rigtige og den, der fører til de rigtige resultater. Det er vigtigt, at disse oplysninger ikke fremtvinges, men at de kommer frem efter omhyggelige forhandlinger mellem de implicerede parter, trustkommissionen på den ene side og næringslivet på den anden side.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Weikop):

Det sidste, den højtærede minister sagde, er jeg enig med ham i; jeg tror også, jeg antydede det i mit forrige indlæg.

Må jeg blot bede det ærede medlem hr. A. C. Normann — der gerne for den historiske sandheds skyld ville gøre nogle bemærkninger vedrørende hr. Ragers indlæg i sin tid — om virkelig at læse igennem og prøve at forstå, hvad hr. Rager sagde dengang. Det var en voldsom kritik af trustkommissionens arbejde og arbejdsform. Når man kan gå så vidt, som hr. Rager gjorde, og sige, at kommissionens medlemmer sad over for hinanden og læste jubilæumsskrifter, så kan det ærede medlem hr. A. C. Normann ikke fortænke mig i, at jeg betragter det som en meget stærk kritik. Men det ærede medlem hr. A. C. Normann kan jo have en anden opfattelse af, hvad kritik er.

Det, jeg sagde i anledning af den højtærede handelsministers udtalelser om de

undersøgelser, der var foretaget i henhold til § 2 i lov om indseende med priser, var, at disse undersøgelser ifølge beretningen gav anledning til et meget betydeligt arbejde, og det er jo problemet: vurderingen af, hvilket arbejde man skal lade gå forud for et andet. Nu forstod jeg på den højtærede handelsminister, at han tillægger dette arbejde overordentlig stor betydning. Det kunne måske føre til, at arbejdet i trustkommissionen, der næppe har så stor betydning, netop blev tilendebragt meget hurtigt, således at kommissionen kunne opløses.

(Kort bemærkning).

A. C. Normann: Det ærede medlem hr. Weikops bemærkning om hr. Ragers kritik af kommissionens arbejde — som kritikken nu blev udvidet til at omfatte, ikke bare kommissionens sammensætning — har kun interesse, for så vidt det ærede medlem slutter sig til denne kritik af kommissionens arbejdsform, af kommissionens arbejde, af kommissionens sammensætning. Hvorfor støtter det ærede medlem sig ellers til hr. Rager i denne sammenhæng? Hvis det ærede medlem hr. Weikop slutter sig til denne kritik og siger: af den grund vil vi gerne have kommissionsarbejdet stoppet, så kunne jeg pludselig forstå det ærede medlem, for så var der endelig blevet logik i det ærede medlems udtalelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Weikop): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Første næstformand (Marius Buhl): Det er meddelt mig, at *Baunsgaard* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet